

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version: Saarikoski, V. (2019) Oppimisen mestari. Digipölytys, 5.3.2019

URL: <https://www.eamk.fi/fi/digipolytys/oppimisen-mestari/>

Oppimisen mestari

Valitsevatko opiskelijat verkon luokan sijasta? Mitä kannattaa opettaa kasvotusten ja mitä verkossa? Joudutaanko toteutuksia perumaan tai resurssointia tarkastelemaan uudestaan, jos opiskelijat valitsevat verkko-opinnot ja suorittavat opintonsa muualla? Saarikoski pohtii näitä kysymyksiä blogikirjoituksessaan Oppimisen mestari.

Tällä blogisivustolla on hauska nimi: *digipölytys*. Nimi kannustaa kirjoittajaa levittämään digin ilosanomaa ja olettamaan, että ilosanoma tarttuu hedelmälliseen maaperään. Näinhän asia ei välttämättä ole.

Jokainen maanviljelystä vähäänkään seurannut tietää, ettei siemeniä pelkästään heitetä pelloille vaan maaperä pitää myös muokata vastaanottavaksi. Ainakin maanviljelyksessä tämä vaatii raakaa voimaa.

Yrityksille panostukset tuotekehitykseen ovat investointeja. Rahat saadaan takaisin vasta, kun asiakkaat ostavat uusia tuotteita tai palveluita. Yritykset ovat erityisen huolissaan siitä lähteekö uusi palvelu ylipäättään liikkeelle, ostaako asiakas?

Ammattikorkeakouluympäristö on toisenlainen. Meillä TKI-hankkeissa usein näyttää riittävän, että tulokset raportoidaan ja julkistetaan. Uusien palveluiden ja tuotteiden leviämisestä ei aidosti olla huolissaan. Korkeakoulujen johdosta tuskin ketään irtisanotaan, jos verkko-opetus ei leviäkään.

Ei uuden rakentaminen toki ole helppoa yrityksissäkään. Disruptiiviset innovaatiot ja paradigmanmuutokset ovat yrityksillekin vaikeita hallittavia. Viime kädessä kuitenkin, jos uusi palvelu tai tuote ei tuo asiakkaita ja liikevaihtoa, yrityksessä vastuun kantaa toimitusjohtaja.

Opiskelijat omaksuneet uuden oppimistavan

Digiopetuksen maaperän ovat muokanneet valmiiksi mm. YouTube ja Googlen hakukone. Jokainen nuori tietää, että verkosta löytyy vertaisten laatimia opetusvideoita. Tämän ovat havainneet myös amerikkalaiset korkeakoulut, jotka ovat systemaattisesti lähteneet kehittämään verkko-oppimisalustoja ja korkeakoulutasoista opetusta verkkoon. MOOCit ja niihin liittyvät ansaintamallit leviävät maailmalla. Asiakkaat eli opiskelijat ovat vahvasti omaksuneet uuden oppimistavan. Opiskelijat ovat hiiren klikkauksella valintansa jo tehneet.

Olen jo useita vuosia opettanut verkossa. Kurssini *The Internet Economy (Business Models and Strategies)* löytyy täysin avoimena *Eliademy*-alustalta. Kurssi on ollut tarjolla myös CampusOnline.fi -portaalissa. Olet tervetullut rekisteröitymään kurssilleni täältä:

<https://eliademy.com/catalog/catalog/product/view/sku/700fb3837a>

Erinomainen innovaatio oli lisätä kurssille tarra ”*non-stop*”. Näin opiskelija ymmärtää, että kurssi on todella aikaan sitomaton. Toinen innovaatio oli pitää kurssin ilmoittautumisaika auki vielä sen jälkeen, kun kurssi on jo varsinaisesti alkanut. Kurssin ehtii suorittaa noin kuukaudessa, joten ilmoittautuminen voi olla avoimena vielä pari kuukautta kurssin alettua. Silti opiskelijalle jää yli kuukausi aikaa suorittaa kurssi. Yhtäkkiä huomaa, että kurssilleni voi ilmoittautua lähes ympäri

vuoden, kun perinteisesti korkeakoulun kursseille on saattanut ilmoittautua noin kymmenenä viikkona vuodessa.

Ensi kesäksi toivottavasti saadaan yksi innovaatio lisää, ”MOOC”- tarra. Tämä puolestaan kertoisi opiskelijoille, ettei kurssin osallistujamäärälle ole käytännön rajaa. Viesti on yksinkertainen: lähde opiskelemaan, kun sinulle sopii.

Valitsevatko opiskelijat verkon luokan sijasta?

Onneksi suomalainen opiskelija tai tulevaisuuden elinikäinen oppija voi valita, missä ja miten hän opiskelee. Nyt on jo näkyvissä (ensihavainnot olemassa), että opiskelijat valitsevat verkon eivätkä luokkaa. Tästä seuraa se, että luokkatoteutuksia pitää perua, kun osallistujamäärät tippuvat. On näyttöä siitä, miten opettajat houkuttelevat opiskelijoita toisen opettajan kursseilta omille kursseilleen tai projektiin, jottei omaa toteutusta tarvitsisi peruttaa. Opiskelijajärjestöt puolestaan kirjelmöivät ammattikorkeakoulun johdolle toivoen, ettei luvattua luokkaopetusta peruutettaisi. Teknologiamurros etenee väijäämättömästi.

En kannata sitä, että kaikki opetus siirtyisi verkkoon. Joitakin asioita on syytä opettaa kasvatusten, jopa pienryhmissä ja asioita käytännön tasolla yhdessä yritysten kanssa tehden. Tällainen opetus vaatii kuitenkin resursseja ja on kallista. Siksi on erikseen perusteltava, mitkä asiat opetetaan kalliimmalla tavalla. Luokkaopetus ja 25 hengen luokkakoko eivät enää ole se ensisijainen ja halvin vaihtoehto.

Oppimisalustoista ja verkkokursseista on tullut koulutusmaailman traktoreita. Nyt meidän pitää vain oppia käyttämään näitä traktoreita yhä taitavammin. Samalla pitää muista, että teknologia on vain renki. Isäntä tai emäntä istuu puikoissa.